

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	9509100092
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9509100092.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obžalovanej L. V. a spol. pre pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 20, § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí 31. mája 2016 v Bratislave o odvolaniach obžalovaných L. V. a Ing. S. V. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 4. mája 2011, sp. zn. PK - 2 T 30/2009, takto

rozhodol:

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní L. V., nar. XX. Z. XXXX v G., okres Martin a Ing. S. V., nar. X. J. XXXX v S., okres Brezno, obaja bytom S., I. nám. č. XX, podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaväzujú spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, Novomeského 4, škodu vo výške 31.446,78 Eur (tridsaťjedentisíc štyristoštyridsaťšesť eur a sedemdesiatosem centov).

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 4. mája 2011, sp. zn. PK-2 T 30/2009 bola obžalovaná L. V. uznaná za vinnú v bodoch 1/ až 8/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., v bodoch 1/ až 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bodoch 2/ až 5/ a 7/ a 8/ v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 2/ až 5/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný Ing. S. V. v bodoch 1/ až 5/ za vinného z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a v bodoch 2/ až 5/ v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., a to skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku súdu prvého stupňa.

Za to boli obžalovaní L. V. a Ing. S. V. odsúdení podľa § 225 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody, a to obžalovaná L. V. vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov a obžalovaný Ing. S. V. vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol každý z obžalovaných na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným L. V. a Ing. S. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť ÚPSVár Martin, Novomeského č. 4 škodu vo výške 55.730,69 Eur a obžalovanej L. V. samostatne tomu istému poškodenému vo výške 10.207,59 Eur.

Podľa § 288 ods. 2, ods. 3 Tr. por. bol poškodený ÚPSVár Martin so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Tým istým rozsudkom boli obžalovaní L. V. a Ing. S. V. zároveň podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby pre skutok v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako trestný čin subvenčného podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní L. V. a Ing. S. V. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v neprospech obžalovaných.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom z 24. júla 2012, sp. zn. 2 To 9/2011 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. zrušil v celom rozsahu v odsudzujúcej časti rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 4. mája 2011, sp. zn. PK-2T 30/2009 a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanú L. V. uznal za vinnú v bodoch 1/ až 8/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. spáchaného v bodoch 1/ až 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bodoch 2/ až 5/, 7/ a 8/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného v bodoch 2/ až 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného Ing. S. V. uznal za vinného v bodoch 1/ až 5/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a v bodoch 2/ až 5/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 20, § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v tomto rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky obžalovaným L. V. a Ing. S. V. každému samostatne uložil podľa § 225 ods. 4, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaných v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2, § 49 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obžalovaným povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným L. V. a Ing. S. V. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin spôsobenú škodu vo výške 41.339,38 Eur a L. V. samostatne škodu vo výške 9.845,60 Eur. Podľa § 228 ods. 2 Tr. por. bol poškodený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Zároveň podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet obžalovaných L. V. a Ing. S. V. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 377 ods. 3 Tr. por., pričom tento mimoriadny opravný prostriedok obmedzil na výrok o náhrade škody. Podľa dovolateľa obžalovaní L. V. a Ing. S. V. mali byť správne zaviazaní na náhradu škody spoločne a nerozdielne vo výške 31.446,78 Eur a L. V. samostatne vo výške 10.207,61 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v päťčlennom zložení senátu rozsudkom z 11. februára 2016, sp. zn. 2 TdoV 16/2015 vyslovil, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2012, sp. zn. 2 To 9/2011 v časti výroku o náhrade škody, ktorým obvineným Ing. S. V. a L. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 41.339,38 Eur z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 3 Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 287 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvinených Ing. S. V. a L. V.. Dovolací súd ďalej postupoval tak, že zrušil napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2012, sp. zn. 2 To 9/2011 v časti výroku o náhrade škody, ktorým obvineným Ing. S. V. a L. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 41.339,38 Eur, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prikázal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Ostatne uvedený príkaz znamená v prejednávanej veci povinnosť prerokovať vec výlučne v rozsahu zrušenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2012, sp. zn. 2 To 9/2011, teda v časti výroku o náhrade škody, ktorým bola obžalovaným Ing. S. V. a L. V. uložená solidárna povinnosť (spoločne a nerozdielne) nahradiť spôsobenú škodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací potom svoju prieskumnú povinnosť zamerlal len na spomenutú parciálnu otázku a dospel k záveru, že rozhodnutie z 24. júla 2012 o povinnosti obžalovaných Ing. S. V. a L. V. nahradiť spoločne a nerozdielne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin vo výške 41.339,38 Eur je nesprávne, a to v dôsledku zrejmej chyby v počítaní, ktorú nebolo možné odstrániť postupom podľa § 174 ods. 1 Tr. por. Výška škody, ktorú majú obžalovaní Ing. S. V. a L. V. nahradiť spoločne a nerozdielne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, predstavuje sumu 31.446,78 Eur. Preto odvolací súd po zrušení chybných častí predchádzajúceho rozsudku z 24. júla 2012 dovolacím súdom, zhodne aj so zisteniami tohto súdu opätovne rozhodol na odvolanie obžalovaných a o ich povinnosti solidárne nahradiť poškodenému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin škodu, a to vo výške 31.446,78 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.